

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 118.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789705328/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Lægerne ville forklare os; nei det er vor Aand, der svinger sig let, befriet fra sit Fængsel. Hendes maa have været med, hun maa have drømt om mig; troer De ikke det Samme?

Augusta saae sørgmodigt til ham, idet hun sagde:

O, jeg vilde gjerne troe det.

Det var Skade alligevel, at Du ingen Nummere drømte, sagde Vilhelm.

Bah, sagde Felix og nynnede paa sin Romance.

Vilhelm gik et Par Gange op og ned ad Gulvet og vexlede Ønsker med Augusta, endelig udbrod han:

Hør Felix, hvad vilde Du gjøre, hvis Emilie forlovede sig med en Anden?

Vente til hun bliver gift, svarede Felix med et tillidsfuldt Smil.

Bravo, sagde Vilhelm, Du er en Dreng, man kan have Ære af, og længe faaer Du vel ikke at vente; thi Cancellisten kan da holde Bryllup naar det skal være.

Cancellisten? gjentog Felix og hans Smil forlod ham, hvad vil Du sige dermed?

Vilhelm taug stille, da han saae Felix bleg som et Liig.

O nei, vedblev denne, det er jo umuligt. Ikke sandt, Augusta, Vilhelm vil gjøre Løier med mig.

Det var et stygt Svar, De før gav, sagde Augusta istedetfor at svare; og dog nu De er saa bleg, vilde jeg næsten ønske, De mente det.

Ja vist mener jeg det, erklærede Felix barsk; jeg siger aldrig andet, end hvad jeg mener. Fortæl mig det derfor kun reent ud; er det sandt? Aa det er fortræffeligt! jeg glæder mig ganske mageløst derover; - saa venter jeg til Cancellisten, denne vindtørre Pedant -

Han vilde fremtvinge en Latter, for at man kunde være vis paa at han glædede sig; men Stemmen svigtede. Hans Ansigt fortrak sig, Blodet perlede frem fra Underlæben, imens han vred Hænderne, saa Handskerne sprængtes i alle Sømmene. Augusta gik hen imod ham og tog hans Haand, men han trak den til sig idet han sagde:

Hvad vil De? jeg er ikke syg, langtfra. Jeg morer mig med at rive mine Handsker itu, jeg har ikke Brug for dem. Nei, naar Cancellisten har havt Bryllup, saa skal jeg igjen til at gaee med gule Handsker.

Augusta vendte sig bort; hun vilde gjerne have trøstet ham. Vilhelm stod taus; han saae, at han for tidligt havde rost ham.

Jeg maa dog derhen forinden, vedblev Felix, jeg maa gratulere; det